

4

"Α είδον οί ὀρθατοί μου καί ἤκουσαν τὰ ἄλλα μου! Μία ἀπό ὅσες εἰς φορές πού ἐπήγα εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἦσαν πού εἶδα τὸ Ἅγιον φῶς. Προσευχήθηνα ἰδιαίτερος γι' αὐτό. Νά μὲ ἀξιῶσαι γὰρ δῶ αὐτὸ τὸ Μεγάλο θαῦμα.

Μετὰ μεγάλου κόπου καί προσπάθειας βρέθηκα εἰς τὸν Κολλοδά. Δέν ἔπαυγα οὔτε ἀνάστα ἀπὸ τὸν ποτὸν, μὰ πέρα ποτὸν κόσμον. Ἐκεῖ δέν γάρεις ἐπιλοχὴ πού θέρεις γὰρ σγαθεῖς καί γὰρ θέρπεις:

Ἐὰς εἶς ἕνα στόχο καί προσπάθεις ὅπως σὲ πάει τὸ κῦμα τοῦ κόσμου γὰρ θρεθεῖς ἐκεῖ.

Ἐἶχε γίνεαι ἐφορευσιμὸς ἔλεγχος ὑπὸ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν Μαγιάρχη καί σὲ ὄνομα τὸ Ἰερὸν Κουβούζλιο. Ἡ ἐκεῖ Ἀστυνομία εἶναι ἰδιαίτερος σὲ μᾶς τοὺς ὀρθοδόξους αὐστηρὴ καί σκληρὴ διότι εἶναι θεσπῆσθαι εἰς τοὺς νόμους τους ἔαν δείξουν τὴν παραμικρὰν ἀνοχὴν ἢ συμπαθεῖαν.

Μερήμερον με ὄροι μὲ ἀχωρία προσευχόμενοι. Κάποια σκληρὴ ἀκούω μετὰ τὴν ὀχλαγωγίαν καί φωνάς: Ἐλέπω ἔξω ἀπὸ ἕνα μικρὸ σημεῖον πού φαίνεται γὰρ περνοῦν πέρα πολλὰ παιδιά πάσης ἡλικίας: τί εἶναι γέω τί ἔχινε;

"Ἐνα χρόνον μού εἶπα, δέν ἔβγαίτε τὸ Ἅγιον φῶς, καί ὁ τότε Μαγιάρχης εἶπε, γὰρ παιδιά: γὰρ φωνάζουν γὰρ παιδιά: καί ἔτσι ὁ καλὸς Θεὸς τὸ ἔδωκε →

ἀπό τότε τὰ παιδιά τὸ καθιέρωσαν τὰ φωνά-
 ζουν. "Χριστέ δῶσε μας τὸ Ἅγιο φῶς," πᾶει μπρο-
 στὰ πᾶει ἕνας γέος ποτὺ ὑψηλός, ἐπάρω σου
 ὤμιον σου ἔχει ἕνα ἄλλο τὸ ἴδιο ὑψηλὸ μὲ μία
 τρομπέτα στο στόμα καὶ φωνάζει, μαζί του καὶ
 ὅλα τὰ παιδιά, μέχρι τὰ δῶση ὁ θεὸς τὸ φῶς,
 φέρουν γύρω ἀπὸ τὸ ἑστῶν Κουβούζλιου ὅπου
 καὶ ὁ Παράχιος Τάφος τοῦ Κυρίου φωνάζουν.

Κάποια στιγμή βλέπω ἐπάρω ὑψηλὰ στὰ ἐσω-
 τεριὰ μπαζιόρια τὸν ἐπιστήμονα τὰ τερατάρε
 εἰς λαμπάδες τὸν ἀναμμένες: ἐμεῖς πῶ μῆσαμου
 περιμένουμε τὸ Ἅγιο φῶς τὰ εὐχὴ καὶ εὐεῖνοι
 ἀταραχά, δὲν πράξατα τὰ τελεῖωσω καὶ ἔγινε
 ὁ χαμῖος. Σὰν ἀσγραπὲς τεραυτοὶ ἀσγραπι-
 αῖοι μὲ χρυζύγατο χαλάει φῶς, ἀπὸ τὴν μιά
 ἀκρὴ τοῦ Ναοῦ εἰς τὴν ἄλλη ὅλα τὰ ἀσγρα-
 οὶ ἦνοι καὶ ὁ ἀταραχῖος. Τί εἶχε γίνει;

Καθὼς ταξείχετο ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τὸ Ἅγιο
 φῶς, τὸν ἀταραχὲ εἰς λαμπάδες!!! ἄλλες
 φορές ἀνάβουν τὰ κατῆγια μῶρα τους.

Κάποια στιγμή κοιτάω πρὸς τὸν Ἐσταν-
 ρωμένον εἰς τὸν Παρθοδὰ καὶ εἶ τὰ δῶ! Ἔνα
 χαλάει καθύ χρωμα χρυζύγατο κυμασι-
 τὸ μπροστὰ στοῦ Ἐστανρωμένο καὶ τὰ δύο μ-
 πηρὰ τὴν Παραχία μας καὶ τὸν Θεολόχον σὰν

ἠλευροφόρα γιὰ δευτερότητα. Κρασοῦσα ἔνα
 μιάσο λευγιά νεριά μεγαλούτσικα 20-25 εἰ
 ἄταρα και ἄφου γιάπιαν λίγο γὰ ἔσθῃσα γὰ
 γὰ γὰ φέρω στήν Ἑλλάδα γὰ γὰ δώσω εὐλογία.
 γὰ χαροφιάνητο μέ γὰ ὁποῖο γὰ ἔσθῃσα οὐζε γὰ
 ἦνε οὐζε γὰν μορδουρώθῃνε και γὰ σκερδεῖ
 γε ἦσαν μία γόγα ποζύ μεγάλην ὀρόζητην λαμπου-
 ρδία (πού λέμε ἐφεῖς σὰ Μέγαρα).

Τὴν ἐπομένη στήν Ἀθήνη, δύο Ἑλληνοαμερι-
 κανοὶ ἦσαν ἀπὸ ἐκεῖ μὲρο και μὲρο γὰ δούν
 γὰ Ἄγιον φάως. Ἀλλὰ ὅμως ἀπὸ γὰ πηήδος κόσμου
 λείματος ὀρόζητης, δέν μπορούσαν γὰ πησιά-
 σουρ οὐζε γὰν εἰς τὴν ἁγίαν Αἴηνη. Σημειω-
 ζέον ὅτι ἐφεῖς καιιά δεκαριά γυναῖκες μᾶς
 ἔβαλαν ἀπὸ βραδύς εἰς γὰ ἔσωζεργιά καιιά γὰ
 Ναοῦ μᾶς ἔβαναν μεγάλην χάρη. Ὅμως γὰ πρῶτῃ
 χαράματα ἦθε ἡ ἀστυρομία και μᾶς ἔβαλε
 ἔξω στήν ἁγία Αἴηνη και ἀπὸ ἐκεῖ γρέξαμε γὰ
 βροῦμε γρόπο γάπου γὰ χωδοῦμε γὰ γὰ δοῦμε.)
 Αὐτοὶ ὅμως οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ ἔβειναν ἔξω
 γὰν πυγῶν και βρέθῃσαν εἰς γὰν ἐπάρω Ναοῦ
 γὰν Πατριαρχιεῖον Ἀγίων Κυκ/ρου και Ἐλένης.
 Ποζύ λυπημένοι εἶσαν δέν εἴμασταν τυχεροί
 = εὐλογημένοι γὰ γὰ δοῦμε! Ἐκεῖ ἀπὸ ἔβαλαν
 μέ γὰ καιητό μία φωτογραφία γὰ γέφυρο και γὰ →

τὰ δούρε! τὸ ἐπὶ τὴν μέσσην τοῦ γέφυρου ὁ οὐρανὸς
τοῦ, μία φωνὴ ἔρα ἠμιοθασίευμα κατακλιούρι-
το ἠρώγα πυρὸς. ἔφασιον θαῦμα· μοῦ τὸ ἔδειξαν
ὅπως ἔας εἶπα τὴν ἐπομένη εἰς τὴν ἀγάπην.

Ἐάν τὸ ἀραβηγήσεσε εἰς τὸ ἕγερτες ἴσως τὸ
θρεῖζε... ἦσαν χαρούμενοι καὶ ἐπιστασιολογίῳ
καθὸς θεὸς δὲν τοὺς ἀγνοε παραπορεμένους καὶ
μύκισα μὲ ἔφασιον ἰδιαίτερο τρόπο· δόξα τῷ θεῷ.

Ναὶ δὲν τὸ θρέπου ὄλοι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀλλὰ
ἰδιαίτερος εἰς τὸν καδέρα (καδῶς ἠδὲν ταντο) καὶ
ὅπως ὁ θεὸς τὸ ἐπιτέπει εἰς τὸν καδέρα διὰ τὰ
μὴ γομοσδεῖ ὅτι εἶναι καὶ τερντό. Ἐάν ἦσαν
καὶ τὸ ζέροιο, καδῶς συζωσαντῶν τὴν πραγματικὴ
τηνα μερικτοὶ δυστυχῶς, τὸ ἴσραῆλ καὶ οἱ ἀρχές
τοῦ, οἱ ὅποιοι εἶναι ὄλοι ἐκεῖ καὶ τὸ θρέπου, ὄλοι
οἱ ἀστυρομικτοὶ τρέχουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ γὰρ τὰ ὑ-
πάρχη ἢ τὰ εἶς, τὸ θρέπου καὶ τὸ δέδορσαι ἄφθως
τὰ μᾶς εἶχαν ὄλους φηρατῆ, ἔάν ἐξαπατούσαμε τὸν
λαόν· αὐτοὶ δὲν εἶναι καδῶς ἐραστῆκοὶ σὰν
καὶ ἐφῆς, ἄς μὴ χειρόμασε.

Ἐκτός τοῦ ἁγίου φώτος καὶ καὶ ἄλλο θαυ-
μαστόν· πηαί τοῦ Ναοῦ εἰς τὰ δεξιά, ὑπάρχει
μία κοῦρα ὕψους 0,80 ἢ 0,90 μ. περίπου· ἐπὶ τὴν
ἔχουν τοποθετήσῃ μία μεγάλη πηαία σὰν ἁγία
τράπεζα. Ἔδα πολλοὺς ἀνδρώπους τὰ ἀνομιποῦν

τὸ κερῆρι τοῦς πηλῶνα μὲ πολλὴν εὐλόγεια. Ἐ, λέω
 δὲ παίρνουν εὐλογία, καὶ μάλιστα μία γένη Κυρία
 ἀπὸ εὐεῖρα τὰ μέρη τὰ γραῖει γοερά, ἢ καμῖνα
 λέω πόσο μεγάλο πρόβλημα δὲ ἔχει! Τί εἶναι ἐδῶ
 ρώτησα εἶναι ἢ κοινῶν ὅπου ἔδεσαν τὸν Κύριον
 μας Ἰησοῦ καὶ τὸν ἐμασγῶσαν καὶ τὸν κλω-
 σουσαν καὶ τὸν ἐρέπαισαν. Κάθε Μεγάλη Τετάρ-
 τη ἔχουν τὸ κίτρινο ἀνοιχτὸ γιὰ ἀγιούχοι
 τὰ μασιγῶματα καὶ οἱ κλωστοῖες καὶ οἱ εὐλαβεῖς
 ἄνθρωποι τὰ ἀνοῦν. Ὅσα ἔβαλα καὶ ἐγὼ τὸ
 κερῆρι μου πηλῶν τὰ ἀνοῦσα, ἦσαν γιὰ τὸ ροβε-
 ρό. Ἀνοῦν τὸ μασιγῶν τὰ σφυρῖδι καὶ τὰ κα-
 ταῖνει ὀρθῶτα. ἄνοῦν τὸς κλωστοῖες τὰ καταῖ-
 χουν μὲ πάραγο εἶναι γιὰ πού συγκλοῖται τὴν
 ὕπαρξη!... Γι' αὐτὸ ὅτι καὶ τὰ περῶσμε εἰς
 τὴν δυνῆ μας, δὲν δὲ περῶσμε τὸ μασιγῶν τὴν εὐ-
 φράσων τοῦ Κυρίου. Θεὸς ὡς ἀνακρίστων γιὰ
 πάρα! Γράβει πρὸς φιλίππων τὸ κεφ. α'-β', σ. 29
 ὁ Ἀπόστολος Παῦλος "Ἐμὶν ἔχαρισθὲν τὸ ὑπὲρ Χρισ-
 τοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ
 τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν!"

Καλὴν Ἀνάστασιν καὶ καλὴν δύναμι διὰ τὰ
 ἐπιερχόμενα. Ἀμήν Γένοιτο. Ἡ μοναχὴ Εὐφροσύνη
 Λεῖψπύργου τοῦ Ἁγίου Πουεῖ...